

Can Turu:

Era un edifici, actualment desaparegut, del municipi de Viladecavalls i estava situada al sud del terme, i gairebé dins el nucli de la població. La masia de Can Turu del S. XIV va ser enderrocada a finals del segle XX, però l'antic cos on es produïa i emmagatzemava el vi es va rehabilitar i l'any 2000 es va inaugurar com a biblioteca municipal amb el nom de Biblioteca Pere Calders.

Can Sanahuja:

Masia del municipi de Viladecavalls protegida com a bé cultural d'interès local. Els segles XVIII i XIX la heretat és coneguda com a Heretat Marcet després del matrimoni de na Maria Sanahuja amb en Domingo Marcet del Mas i Palet l'any 1757. En aquests temps la masia se situava al terme municipal d'Ullastrell.

Compta amb una capella construïda el 1806 en honor de Sant Salvador. A més la masia és fortificada.

És una masia de grans dimensions amb planta basilical. En un lateral hi ha un cos afegit amb galeries i una torre. Hi ha decoració en totxo vist i ceràmica vidriada. Al voltant de la casa hi ha l'antiga era tancada per un mur.

En aquest mur es troba un gran portal que diuen que pertanyia al desaparegut palau dels comtes de Santa Coloma, situat al carrer Ample de Barcelona: és una porta d'arc de mig punt amb grans dovelles i a la clau hi ha pintada una magrana. La porta està flanquejada per dues fileres de carreus verticals encoixinats i el conjunt està coronat per un porxo amb teulada a dues vessants.

Història del Portal:

Diversos autors han situat l'origen d'aquest portal al carrer Ample de Barcelona, a l'antic palau dels comtes de Santa Coloma. El context històric d'aquest fet el podríem trobar en la reforma perpetuada sobre la Ciutat Vella de Barcelona a principi del segle XX.

Amb l'obertura de noves vies més amples, com l'actual Via Laietana, es van enderrocar un bon nombre d'edificis històrics, perdent-se d'aquesta manera un patrimoni arquitectònic, històric i artístic de gran valor.

Tanmateix, alguns elements arquitectònics d'aquests edificis van ser recuperats i afegits en altres construccions, com en el cas de la Torre Llobeta del barri d'Horta, i com podria ser el cas del portal de Can Sanahuja.

El comtat de Santa Coloma és un títol nobiliari espanyol creat pel rei Felipe III el 1599 a favor de Pere de Queralt i Icart i fa referència al municipi de Santa Coloma de Queralt.

El carrer Ample de la Barcelona gòtica:

Aquest carrer es formà a partir de mitjans del segle XIII, durant l'etapa d'urbanització del nou barri de la Mercè. En un document de 1203 el monarca estipulà que en aquell carrer "s'havia de deixar un espai suficientment ample entre qualsevol construcció nova i els edificis ja existents perquè les pedres de molí que es baixaven des de Montjuïc fins al port poguessin passar", i d'aquí el seu nom.

Era un dels principals carrers de la Barcelona antiga, molt distingit per les moltes cases nobles construïdes per la noblesa i on els reis acostumaven a residir en les seves visites a Barcelona.

D'entre les cases importants que allí existiren podem mencionar la casa dels Queralt, comtes de Santa Coloma, situada on avui hi ha el Registre Civil de Barcelona; la casa dels Gualbes, on hi residien reis i prínceps en les seves visites a Barcelona; d'altres cases importants foren la dels Cardona, la dels Moncada, que presidia el pla de Framenors, la del duc De Somma, etc.

Degut a la seva amplada s'hi realitzaven també curses de cavalls. Durant el segle XIX moltes cases foren modificades pels seus nous propietaris, en aquest cas coneguts banquers de la ciutat.

L'antic camí del Suro:

Aquest camí ja perdut en la memòria del temps era un camí de vital importància al principi del segle passat ja que en els mapes de 1802 estava indicat com a pas estratègic de forces militars a la guerra napoleònica i surt marcat així en el mapa del corregiment de Mataró.

Segons els historiadors el camí passava pel vell nucli urbà de la Tarumba, nom amb què es coneixia el poble de Viladecavalls en el passat i que era una parada obligada per al descans dels carruatges.

El camí que actualment porta can Sanahuja és precisament l'antic camí del Suro i seguint-lo més enllà ens portaria al poble de Santa Maria de Vilalba o del Suro que és el destí d'aquest vell camí.

La Tarumba:

El 1769 es va conformar un nucli anomenat les Casesnoves o la Tarumba, que formava part del poble de Viladecavalls. Segons Salvador Cardús, aquest nom prové dels qui hi vingueren a viure, que eren d'una casa que encara s'anomena Cal Tarumbot.

Grup excursionista del Rotary de Terrassa